

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2023 m. birželio 29 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų
Godos Ambrasaitės-Balynienės, Artūro Driuko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas), Jūratės Varanuskaitės,
teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal trečiojo asmens uždarnosios akcinės bendrovės
„EDS NVEST“ (pradinės kreditorės uždarnosios akcinės bendrovės „EDS GUARANTEE“ teisių perėmėja) kasacinį skundą dėl
Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. spalio 27 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal trečiojo asmens viešosios įstaigos „BALTIC
HUMAN RESOURCES“ prašymą patvirtinti 7 000 000 Eur dydžio netesybų kreditoriaus reikalaviną bankrutuojančios uždarnosios akcinės
bendrovės „LitCon“ bankroto byloje.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl proceso ir materialiosios teisės normų, reglamentuojančių kreditoriaus reikalavimo dėl netesybų tvirtinimą juridinio asmens bankroto procese, aiškinimo ir taikymo.
2. Vilniaus apygardos teismas 2019 m. birželio 27 d. nutartimi išskėlė UAB „LitCon“ restruktūrizavimo bylą.
3. 2020 m. kovo 6 d. UAB „LitCon“ įmonė „ESPARKEN MALLORCA S“ sudarė jungtinės veiklos sutartį dėl statybos darbų Lietuvoje, Vokietijoje, Lenkijoje, Švedijoje, Norvegijoje (toliau – ir Jungtinės veiklos sutartis). Šioje sutartyje buvo nustatyti šalių piniginiai įnašai (neskaitant kitų įnašų). Šalys sutarė, kad vykdant šią sutartį UAB „LitCon“ įneš 1000 000 Eur, o kita sutarties šalis – 6 000 000 Eur. Netesybos nebuvo nustatytos vienašališkai – jos buvo nustatytos kaip veidrodinės, t. y. jas moka šalis, pažeidusi sutartį.
4. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. gruodžio 22 d. nutartimi UAB „LitCon“ restruktūrizavimo bylą nutraukė.
5. Vilniaus apygardos teismo 2021 m. gegužės 27 d. nutartimi UAB „LitCon“ iškelta bankroto byla, nemokumo administratore paskirta UAB „Finance Guru“.
6. 2021 m. rugpjūčio 16 d. reikalavimo teisės pirkimo–pardavimo sutartimi įmonė „ESPARKEN MALLORCA S“ perleido iš vekselio ir Jungtinės veiklos sutarties kylančius reikalavimus VšĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“.
7. 2021 m. spalio 22 d. Vilniaus apygardos teismas patvirtino VšĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ 7 000 000 Eur reikalaviną BUAB „LitCon“ bankroto byloje.
8. Lietuvos apeliacinis teismas 2022 m. sausio 6 d. nutartimi Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 22 d. nutartį panaikino ir bylą grąžino pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.
9. Vilniaus apygardos teismas 2022 m. kovo 17 d. nutartimi atmetė atsakovės BUAB „LitCon“ nemokumo administratorės prašymą dėl kreditorių (įskaitant VšĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“) ir jų finansinių reikalavimų sąrašo patvirtinimo.
10. Lietuvos apeliacinis teismas 2022 m. birželio 7 d. nutartimi Vilniaus apygardos teismo 2022 m. kovo 17 d. nutarties dalį, kuria netenkintas prašymas dėl suinteresuoto asmens VšĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ finansinio reikalavimo patvirtinimo, panaikino ir perdavė šį reikalaviną pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo.
11. Vilniaus apygardos teismas 2023 m. sausio 13 d. nutartimi pradinę kreditorę UAB „EDS GUARANTEE“ pakeitė jos teisių perėmėja UAB „EDS INVEST“.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

12. Vilniaus apygardos teismas 2022 m. rugsėjo 9 d. nutartimi patenkino BUAB „LitCon“ nemokumo administratorės prašymą ir patvirtino 7 000 000 Eur VšĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ finansinį reikalaviną UAB „LitCon“ bankroto byloje.

13. Teismas nustatė, kad Jungtinės veiklos sutarties įsipareigojimams užtikrinti šalys per tris mėnesius nuo sutarties pasirašymo viena kitai privalejo išduoti paprastuosius neprotestuotinus vekselius. Vekselio mokėjimo terminas – jį pateikus. Teisė pateikti apmokėti vekselį atsiranda, sutarties šaliai pažeidus sutartį. Vekseliuose nurodyta suma apima visus galimus nuostolius. Šalys pareiškė, kad išduodamų vekselių suma yra priimtina ir neginčijama.
14. Teismas konstatavo, kad nei Jungtinės veiklos sutarties nuostata dėl įtvirtintos baudos dydžio, nei pats vekselis teisme nėra nuginčyti (ginčo dėl to tarp šalių nėra), jie galioja. Dėl to, šiems sutartiniais dokumentams galiojant, nėra pagrindo kvestionuoti dalies sutartinių nuostatų galiojimo.
15. Siekdama papildomai pagrįsti tai, kad realiai įgijo reikalavimo teisę pagal minėtą 2021 m. rugpjūčio 16 d. reikalavimo teisės pirkimo–pardavimo sutartį, VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ kreipėsi dėl patvirtinimo į kitą minėtos sutarties šalį (buvusią kreditorę, iš kurios įgijo reikalavimą) įmonę „ESPARKEN MALLORCA SL“ iš jos gavo rašytinį patvirtinimą dėl to, kad nuosavybės teisė į reikalavimo teisę pagal minėtą 2021 m. rugpjūčio 16 d. sutartį VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ perėjo nuo sutarties pasirašymo dienos.
16. Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. birželio 7 d. nutartyje nurodyta, kad VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ pateikė patvirtinimą dėl atsiskaitymo pagal reikalavimo perleidimo sutartį, jame nurodoma, jog pagal 2021 m. rugpjūčio 16 d. reikalavimo teisės pirkimo–pardavimo sutartį, nuosavybės teisė į reikalavimo teisę į skolininkę UAB „LitCon“ VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ perėjo nuo sutarties pasirašymo dienos ir dėl to nėra ginčo.
17. Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad pagrindinis Jungtinės veiklos sutarties nuostatų pažeidimas – piniginio įnašo neįnešimas – tapo aiškus 2021 m. balandžio 1 d. (pasibaigus Jungtinės veiklos sutarties 3.2 punkte nustatyto įnašo įmokėjimo terminui, įtvirtintam šios sutarties 4.1 punkte). Taigi kreditorė nepraleido ieškinio senaties termino netesyboms reikalauti, nes jos reikalavimas pateiktas 2021 m. rugsėjo 1 d.
18. Lietuvos apeliacinis teismas 2022 m. spalio 27 d. nutartimi išnagrinėjo trečiojo asmens UAB „EDS GUARANTEE“ atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 9 d. nutarties. Apeliacinės instancijos teismas pakeitė Vilniaus apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 9 d. nutartį ir patenkino BUAB „LitCon“ nemokumo administratorės UAB „Finance Guru“ prašymą iš dalies – patvirtino VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ 1 000 000 Eur reikalavimą BUAB „LitCon“ bankroto byloje.
19. Apeliacinės instancijos teismas nustatė, kad yra pakankamas pagrindas spręsti, jog įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ sudarydama sutartį, žinojo apie atsakovės finansinius sunkumus, nes dalis Jungtinės veiklos sutartimi prisiimtų atsakovės įsipareigojimų yra susiję su restruktūrizavimo plano patvirtinimu arba įstatinio kapitalo padidinimu. Tačiau, nepaisydama nurodytų aplinkybių, įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ Jungtinės veiklos sutartį su BUAB „LitCon“ vis tiek sudarė. Juridinis asmuo, sudarantis partnerystės sutartį su galimai nemokiu asmeniu, turi prisiimti su tokiu partneriu susijusią didesnę riziką.
20. Nors Jungtinės veiklos sutartis sudaryta po BUAB „LitCon“ restruktūrizavimo bylos iškėlimo, tačiau atsakovė negavo kreditorių pritarimo įsipareigojimui iki 2021 m. kovo 31 d. sumokėti 1 000 000 Eur piniginį įnašą ir įsipareigoti sumokėti kreditoriui 7 000 000 Eur baudą. UAB „LitCon“ nei kreditoriams, nei restruktūrizavimo bylą nagrinėjančiam teismui neatskleidė informacijos apie tokios sutarties sudarymą ir įsipareigojimų prisiėmimą.
21. Atsakovė pagal Jungtinės veiklos sutartį įsipareigojo iki 2021 m. kovo 31 d. sumokėti 1 000 000 Eur piniginį įnašą ir 7 000 000 Eur baudą sutarties nevykdymo atveju. Toks įsipareigojimas laikytinas neatitinkančiu proporcingumo ir protingumo principų. Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad šalių sulytos netesybės yra aiškiai neprotingos, ypač atsižvelgiant į tai, jog atsakovė Jungtinės veiklos sutartimi įsipareigojo iki 2021 m. kovo 31 d. sumokėti 1 000 000 Eur piniginį įnašą, ir į tai, kad kasacinio teismo praktikoje yra nustatyta teismo pareiga aiškiai neprotingo dydžio netesybas kontroliuoti.
22. VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ ginčija, kad Jungtinės veiklos sutartis net nebuvo pradėta vykdyti, ir byloje nėra pateikta jokių duomenų apie tai, jog įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ ketino dalyvauti viešuosiuose pirkimuose sutartyje nurodytose valstybėse, t. y. byloje nėra jokių objektyvių duomenų, kad sutartyje nurodytos valstybės NATO objektuose buvo paskelbūs viešuosius pirkimus ir juose nebuvo galimybės dalyvauti būtent dėl to, jog atsakovė nesilaikė Jungtinės veiklos sutartyje įtvirtintų įsipareigojimų. Nepradėjus vykdyti sutarties, lieka neaišku, kokius konkrečiai nuostolius galėjo patirti ar patyrė įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“.
23. Apeliacinės instancijos teismas nustatė, kad VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių įmonės „ESPARKEN MALLORCA SL“ patirtus nuostolius dėl to, kad atsakovė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal Jungtinės veiklos sutartį, nors klausimas dėl jos kreditoriaus reikalavimo patvirtinimo buvo nagrinėjamas tris kartus. Atitinkamai apeliacinės instancijos teismas padarė išvadą, kad nagrinėjamoje situacijoje 1 000 000 Eur dydžio netesybės gali būti laikomos atitinkančiomis teisingumo, sąžiningumo, protingumo principus ir nepažeidžiančiomis sutarties šalių interesų pusiausvyros.

III. Kasacinio skundo teisiniai argumentai

24. Trečiasis asmuo UAB „EDS INVEST“ kasaciniame skunde prašo pakeisti Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. spalio 27 d. nutarties dalį, kuria patvirtintas VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ 1 000 000 Eur kreditoriaus reikalavimas UAB „LitCon“ bankroto byloje, ir priimti nutartį – atsisakyti tvirtinti VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ finansinį reikalavimą BUAB „LitCon“ bankroto byloje. Kasacinis skundas grindžiamas šiais pagrindiniais argumentais:
  - 24.1. Civilinės atsakomybės funkcija yra kompensacinė, jos tikslas yra ne bausti skolininką už civilinės teisės pažeidimą, o atkurti dėl pažeidimo atsiradusius kreditoriaus praradimus. Iš skundžiamos nutarties motyvų galima spręsti, kad 1 000 000 Eur netesybų mokėjimo pagrindą sudaro atsakovės pažeistas Jungtinės veiklos sutarties 3.2 punkte nurodytas įsipareigojimas iki 2021 m. kovo 31 d. sumokėti 1 000 000 Eur įnašą. Tačiau skundžiamoje nutartyje nepagrįstai neįvertinta tai, kad šis sutarties pažeidimas buvo formalus ir nesukėlė jokių neigiamų pasekmių.
  - 24.2. Skundžiamoje apeliacinės instancijos teismo nutartyje nustatyta, kad mažinant netesybų dydį yra svarbu atsižvelgti ne vien į atsakovės įsipareigojimą sumokėti piniginį įnašą, bet ir į tai, kad VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ esmės net neįvardija, kokius nuostolius patyrė įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ dėl to, jog atsakovė savo įnašo nesumokėjo. Nagrinėjamoje byloje pati VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ neginčija fakto, kad Jungtinės veiklos sutartis net nebuvo pradėta vykdyti.
  - 24.3. Byloje nėra įrodymų, pagrindžiančių ne tik tai, kad Jungtinės veiklos sutarties pagrindu būtų pradėti kokie nors darbai, bet ir tai, kad egzistavo reali galimybė dalyvauti konkurse, sudaryti sutartį darbams atlikti, buvo realus ketinimas dalyvauti viešuosiuose pirkimuose. Nesant įrodymų dėl Jungtinės veiklos sutarties vykdymo prielaidų, nėra teisinio pagrindo laikyti, kad atsakovės partnerės ketinimai arba galimybės liko neįgyvendinti dėl to, jog atsakovė nesilaikė Jungtinės veiklos sutartyje nustatytų įsipareigojimų. UAB „LitCon“ partnerės nuostolių dėl nepradėtos vykdyti Jungtinės veiklos sutarties nebuvimas reiškia, kad UAB „LitCon“ įpareigojimas sumokėti 1 000 000 Eur baudą taikytas už formalų sutarties nuostatų pažeidimą. Kadangi šis pažeidimas kitai sutarties šaliai nesukėlė neigiamų pasekmių, tokių netesybų priteisimas neatitinka kompensacinės netesybų paskirties ir reiškia baudinių netesybų taikymą.
  - 24.4. Iš skundžiamos apeliacinio teismo nutarties galima spręsti, kad pareiškėjo reikalavimo teisė į UAB „LitCon“ grindžiama tuo, kad

Jungtinės veiklos sutartis ir vekselis nėra nugriūdyti. Toks reikalavimo teisės egzistavimo nustatymo pagrindas prieštarauja nemokumo byloje vyraujančiam viešajam interesui, iš jo kylančioms pareigoms teismui būti aktyviam, netvirtinti įrodymais nepagrįstų reikalavimų, taip pat juo neteisingai paskirstoma įrodinėjimo našta. Kilus ginčui dėl kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo, nemokumo byloje turėtų būti tvirtinamas tik įrodymais pagrįstas kreditoriaus reikalavimas. Todėl sandorio nugriūdimas nėra būtina sąlyga teismui nuspręsti netvirtinti kreditoriaus reikalavimo.

24.5. Skundžiamoje nutartyje formaliai panaudojus sandorio nenugrįžimo faktą nepagrįstai neįvertinti UAB „EDSINVEST“ motyvai dėl Jungtinės veiklos sutarties sudarymo tikrųjų tikslų. VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ finansinis reikalavimas atsirado tik po UAB „LitCon“ restruktūrizavimo bylos nutraukimo. Toks reikalavimas bankroto procese sudarytų daugiau kaip 50 proc. visų pareikštų finansinių reikalavimų.

24.6. Jungtinės veiklos sutartyje nurodytos 7 000 000 Eur dydžio baudos nustatymas nemokiai sutarties šaliai, kitai šaliai neturint lėšų savam įnašui, rodo, kad tikrasis Jungtinės veiklos sutarties tikslas negalėjo būti susijęs su joje nurodytais verslo tikslais. Pagal rinkos logiką, sąžiningai ir protingai veikiantis ūkio subjektas negali pagrįstai prisiimti didelės apimties įsipareigojimų tretiesiems asmenims, turėdamas objektyvių duomenų, kad jų vykdymas priklauso nuo kito asmens (partnerio), kuris yra nemokus. Asmuo, sudarantis sutartį su galimai nemokiu asmeniu, turi prisiimti su tokiu partneriu susijusią didesnę riziką, kuri negali būti pagrįstai valdoma nustatant formalias baudinio tipo netesības.

24.7. Atsižvelgiant į visumą aplinkybių ir Jungtinės veiklos sutarties sudarymo kontekstą, vykdymo galimybių nebuvimą, labiau tikėtina, kad iš tikrųjų Jungtinės veiklos sutartis galėjo būti sudaryta nesąžiningai siekiant įgyti formalų reikalavimą nemokiam asmeniui ir galimai gauti su baudos dydžiu susijusias balso teises atsakovės nemokumo procese. Būtent tokį tikrąjį Jungtinės veiklos sutarties tikslą labiau patvirtina tai, kad į bylą nepateikta nei atsakovės partnerės nuostolių dėl sutarties pažeidimo įrodymų, nei įrodymų, pagrindžiančių bet kokius Jungtinės veiklos sutarties pagrindu atliktus darbus, pradėtus atlikti arba bent planuotus atlikti darbus pagal realius darbų atlikimo konkursus.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl kreditoriaus reikalavimo priteisti sutartinės netesības pagrįstumo vertinimo juridinių asmenų bankroto procese

25. Byloje keliamas klausimas dėl kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo vertinimo bankroto procese. Kreditoriaus reikalavimas bankrutuojančiam asmeniui yra grindžiamas netesībasomis, kurias, anot kreditoriaus, skolininkas turi sumokėti kaip minimalius nuostolius už jo padarytą sutarties pažeidimą.
26. Netesībasos – tai įstatymų, sutarties ar teismo nustatyta pinigų suma, kurią skolininkas privalo sumokėti kreditoriui, jeigu prievolė neįvykdyta arba netinkamai įvykdyta (bauda, delspinigiai) (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.71 straipsnio 1 dalis), o šalių teisė susitarti dėl netesībasų, be kita ko, dėl jų dydžio, yra sutarties laisvės principo išraiška (CK 6.156 straipsnis). Kreditoriaus teisė reikalauti netesībasų atsiranda tada, kai skolininkas prievolės neįvykdo arba ją įvykdo netinkamai (CK 6.205 straipsnis).
27. Netesībasos yra prievolių užtikrinimo būdas, skatinantis skolininką įvykdyti prievolę (CK 6.70, 6.71 straipsniai), taip pat sutartinės civilinės atsakomybės forma (CK 6.256 straipsnio 2 dalis, 6.258 straipsnio 1 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. gruodžio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-265-611/2022, 47 punktas).
28. Nuosekliai formuojamoje kasacinio teismo praktikoje nurodoma, kad netesībasos yra nukreiptos į minimalių kreditoriaus nuostolių atlyginimą ir negali būti kreditoriaus pasipelnymo šaltinis, taip pat negali leisti nukentėjusiai šaliai piktnaudžiauti savo teise ir nepagrįstai praturtėti kitos šalies sąskaita (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. vasario 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-64-916/2023, 19 punktas ir jame nurodyta praktika).
29. CK 6.73 straipsnio 2 dalyje ir 6.258 straipsnio 3 dalyje yra nustatytas vienas iš sutarties laisvės principo ribojimo pagrindų, jeigu netesībasos aiškiai per didelės. Tais atvejais, kai jos yra neproporcingos, jų dydis prieštarauja protingumo, sąžiningumo principams, sąžiningai verslo praktikai ir suteikia galimybę nepagrįstai praturtėti vienai šaliai bei pažeidžia kitos šalies interesus, teismas gali netesībasas sumažinti iki protingos sumos, tačiau tik tiek, kad jos netaptų mažesnės už nuostolius, patirtus dėl prievolės neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo. Įstatymas detalčiai nereglamentuoja, kokios netesībasos yra laikomos nepagrįstai per didelėmis ir kokia galima protinga netesībasų suma už vienos ar kitos prievolės neįvykdymą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. rugsėjo 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-446/2013).
30. Teismų praktikoje, kurioje sprendžiamas klausimas dėl netesībasų mažinimo, nurodoma, kad žemiausioji netesībasų mažinimo riba – realūs kreditoriaus patirti nuostoliai, t. y. netesībasų mažinimas neturi pažeisti nuostolių patyrusios šalies interesų. Tai reiškia, kad mažindamas netesībasas teismas taiko esminį kriterijų – netesībasų santykį su nuostoliais, nes tik įvertinęs skirtumą tarp nuostolių ir prašomų netesībasų teismas gali nuspręsti, ar netesībasų suma nėra pernelyg didelė ir nepagrįsta. Bendroji taisyklė, kad apie pernelyg dideles netesībasas teismas sprendžia tirdamas netesībasų sumos ir nuostolių santykį, kyla iš netesībasų instituto paskirties – užtikrinti kreditoriaus teisę gauti iš anksto sutartų nuostolių dalį neįrodinėjant jų dydžio. Tačiau tai, kad netesībasų suma viršija nuostolių sumą, nebūtinai reiškia, kad netesībasos automatiškai privalo būti sumažintos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. vasario 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-64-916/2023, 27 punktas).
31. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra pažymėjęs, kad, šalims sutartyje susitarus dėl tam tikro dydžio netesībasų, sutarties neįvykdymo ar netinkamo įvykdymo atveju skolininkas negali ginčyti sutartyje nustatyto netesībasų dydžio, išskyrus atvejus, kai netesībasos būtų neprotingos, akivaizdžiai per didelės, atsižvelgiant į konkretios prievolės pobūdį, padarytą pažeidimą, jo padarinius, skolininko elgesį, prievolės sumą ir panašias aplinkybes. Tokiems atvejams teismui suteikiama teisė mažinti netesībasas CK 6.73 straipsnio 2 dalies, 6.258 straipsnio 3 dalies pagrindu, taip kontroliuojant netesībasų dydį, kad nebūtų sudaryta pagrindo šaliai piktnaudžiauti teise ir nepagrįstai praturtėti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. lapkričio 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-409/2010). Pagal bendrąją taisyklę netesībasos yra laikomos minimaliais kreditoriaus nuostoliais, kurių dydžio ar realumo, kreditoriui pareiškus reikalavimą jas atlyginti, nereikia įrodinėti. Tačiau kasacinio teismo praktikoje laikomasi pozicijos, kad tam tikrais atvejais kreditorius privalo pagrįsti netesībasas įrodinėdamas realiai patirtus nuostolius – jeigu skolininkas pareiškia reikalavimą mažinti netesībasas ar kyla netesībasų mažinimo teismo iniciatyva klausimas. Tokiais atvejais kreditorius turėtų įrodinėti tikėtinus nuostolius, tačiau tik tam, kad pagrįstų protingą netesībasų dydį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. rugsėjo 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-446/2013).
32. Minėta, sutartinė nustatyta netesībasos yra ne tik prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonė, bet ir civilinės atsakomybės forma. Pagrindinis

civilinės atsakomybės principas – nuostolių atlyginimas visada turi išlikti kompensuojamojo, o ne baudinio pobūdžio. Vienas iš šio principo įgyvendinimo pavyzdžių yra CK 6.73 straipsnio 2 dalyje, 6.258 straipsnio 2 dalyje įtvirtintas draudimas taikyti baudines netesības – reikalauti ir prievolės įvykdymo, ir netesybės, išskyrus už prievolės įvykdymo termino praleidimą. Vis dėlto galimi ir kiti atvejai, kai pažeidžiamas kompensuojamasis netesybės, kaip civilinės atsakomybės formos, pobūdis ir jos teismo gali būti pripažintos baudinėmis. Pavyzdžiui, kai šalys už tą patį prievolės pažeidimą nustatė ir baudą, ir delspinigius arba kai pats netesybės dydis yra neprotingai didelis. Visais šiais atvejais tokio pobūdžio netesybės gali būti pripažintos baudinėmis. Netesybės instituto paskirtis nekinta priklausomai nuo sutarties sudarymo būdo, objekto, termino ir kitų aplinkybių, t. y. visais atvejais netesybės turi išlikti kompensuojamojo, o ne baudinio pobūdžio (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. birželio 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-162-378/2022, 66–67 punktai).

33. Kreditorių reikalavimų pateikimo ir tvirtinimo tvarka reglamentuojama Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 41–42 straipsniuose. JANĮ 42 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kreditorių reikalavimus tvirtina teismas. Tačiau šiame įstatyme nenustatyti kreditoriaus reikalavimo tvirtinimo (atsisakymo tvirtinti) pagrindai, todėl šis klausimas sprendžiamas pagal teisės aktus, reglamentuojančius tarp skolininko ir kreditoriaus susiklosčiusius prievolinius teisinius santykius.
34. Atsižvelgiant į viešojo intereso egzistavimą, teismas bankroto byloje turi būti aktyvus ir, nesant byloje pakankamai duomenų išvada dėl kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo, imtis priemonių reikšmingoms kreditoriaus reikalavimo patvirtinimui aplinkybėms išaiškinti. Tokį teismo aktyvumą, nepažeidžiant rungimosi civiliniame procese principo, įtvirtina ir JANĮ 3 straipsnio 4 punkte nustatytas teisėjo vadovavimo procesui principas.
35. Juridinių asmenų nemokumo (bankroto) procese pradinį kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo vertinimą atlieka nemokumo administratorius. JANĮ 41 straipsnio 1–2 dalyse nustatyta, kad kreditoriai savo reikalavimus ir jų pagrindimo dokumentus per 30 dienų nuo teismo nutarties išskelti nemokumo bylą paskelbimo priežiūros institucijos interneto svetainėje dienos pateikia paskirtam nemokumo administratoriui, taip pat nurodo, kaip yra užtikrintas šių reikalavimų įvykdymas. Nemokumo administratorius patikrina kreditoriaus reikalavimo teisės pagrindimą (pagal pateiktus kreditoriaus bei bendrovės turimus apskaitos dokumentus) dokumentus ir ne vėliau kaip per 30 dienų nuo reikalavimų pateikimo termino pabaigos perduoda kreditorių reikalavimus tvirtinti teismui, taip pat prideda savo nuomonę dėl kreditorių reikalavimų pagrįstumo. Taigi kreditoriai reikalavimus reiškia ne tiesiogiai teismui, bet nemokumo administratoriui, o šis, pateikęs teismui argumentuotą nuomonę dėl pareiktų reikalavimų pagrįstumo, teikia juos tvirtinti arba juos ginčija.
36. Kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo patikrinimo stadija, einanti prieš jo patvirtinimą, yra reikšminga ne tik kreditoriui, reiškiančiam reikalavimą, bet ir kitiems kreditoriams, ir yra būtina kreditoriaus reikalavimo patvirtinimo sąlyga. Nepriklausomai nuo administratoriaus pozicijos dėl konkrečių kreditorių reikalavimų, juos dar kartą tikrina teismas. Dėl administratoriaus ginčijamo reikalavimo tvirtinimo teismas sprendžia teismo posėdyje, pranešęs administratoriui ir asmenims, kurių reikalavimai yra ginčijami. Taip sudaromos realios galimybės taikyti rungimosi principą, nes tiek administratoriui, tiek kreditoriui tenka pareiga įrodyti aplinkybes, kuriomis jie grindžia savo reikalavimus ar atskirtimus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-369/2009).
37. Ar reikalavimas pagrįstas, teismas sprendžia įvertinęs tokio reikalavimo pagrindą – sandorius, ūkines operacijas, apskaitos, mokėjimo dokumentus, kitus esančius įrodymus, kuriais grindžiamas kreditoriaus būtent nurodyto dydžio reikalavimas bankrutuojančiai įmonei (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. gruodžio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-630/2012). Reikšmingos byloje aplinkybės nustatomos ir įvertinamos, vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksu (toliau – ir CPK) įtvirtintomis įrodinėjimo bei įrodymų vertinimo taisyklėmis ir jų aiškinimo bei taikymo klausimais suformuota kasacinio teismo praktika (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. lapkričio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-539/2013).
38. **Bankroto bylą nagrinėjantis teismas tik tada tvirtina kreditoriaus pareikštą reikalavimą, jeigu iš byloje esančių duomenų gali padaryti išvadą, jog toks reikalavimas yra pagrįstas įrodymais, kurių nepaneigia kiti įrodymai. Tuo atveju, jeigu byloje nėra pakankamai duomenų išvada dėl kreditoriaus pareikšto reikalavimo pagrįstumo padaryti, teismas turi imtis priemonių išaiškinti reikšmingas bylos aplinkybes tam, kad teisingai išspręstų nagrinėjamą klausimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. vasario 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-102-706/2016, 23 punktas).**
39. Nemokumo (bankroto) procesas yra kolektyvinis, jame sprendžiama dėl visų iki šio proceso pradžios atsiradusių ir pareiktų kreditorių reikalavimų pagrįstumo. Šiame procese kiekvienas kreditorius yra suinteresuotas kitų kreditorių reikalavimų tvirtinimo klausimo sprendimu, nes nuo šio sprendimo priklauso patvirtinto kreditoriaus reikalavimo patenkinimo galimybės. Teisė skusti teismo nutartis (įskaitant dėl kreditorių reikalavimų tvirtinimo) nustatyta ir JANĮ 31 straipsnio 1 dalyje.
40. Kreditoriaus reikalavimo patvirtinimas ar atsisakymas jį tvirtinti bankroto byloje susijęs ne tik su konkrečiu kreditoriaus teise visiškai ar iš dalies gauti savo reikalavimų patenkinimą iš bankrutuojančios įmonės turto, bet turi įtakos ir patvirtintų kreditorių reikalavimų bendrai sumai bei proporcijoms, kuriomis bus tenkinami visų kreditorių reikalavimai. Taigi kreditoriaus reikalavimo patikrinimas reikšmingas ne tik kreditoriaus reikalavimą reiškiančiam asmeniui, bet ir kitiems kreditoriams (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. balandžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-188/2011). Viešojo intereso įgyvendinimas bankroto byloje gali būti užtikrinamas tik tuo atveju, jeigu bankrutuojančios įmonės kreditoriais pripažįstami teisėtą reikalavimo teisę turintys asmenys. Priešingu atveju padidėtų bendra bankrutuojančios įmonės skolos suma ir sumažėtų kiekvieno kreditoriaus finansinių reikalavimų patenkinimo galimybė (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. spalio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-328/2012).
41. Kreditorius turi teisę ginčyti kito kreditoriaus reikalavimo pagrįstumą tiek nurodydamas aplinkybes, dėl kurių reikalavimas yra nepagrįstas, tiek ir ginčydamas sandorį, iš kurio kildinamas kito kreditoriaus reikalavimas. Kreditoriui bankroto procese suteikta teisė ginčyti teismo nutartimi patvirtintą kito kreditoriaus reikalavimą, kuri yra susijusi tiek su asmeniniu skundą teikiančio kreditoriaus interesu, tiek ir su viešojo intereso bankroto procese užtikrinimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. balandžio 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-74-313/2017, 29–31 punktai).
42. Reikalavimas kreditoriui pagrįsti savo reikalavimą taikomas ir tuo atveju, kai pradinio kreditoriaus reikalavimo teisę perima kitas kreditorius. Reikalavimo teisę perėmęs kreditorius turi pagrįsti ankstesnio kreditoriaus reikalavimo teisės galiojimą ir dydį.
43. Remiantis CK 6.101 straipsnio 1–2 dalimis, kreditorius turi teisę be skolininko sutikimo perleisti visą reikalavimą ar jo dalį kitam asmeniui, jeigu tai neprieštarauja įstatymams ar sutarčiai arba jeigu reikalavimas nesusijęs su kreditoriaus asmeniu. Reikalavimo teisės perleidimas neturi pažeisti skolininko teisių ir labiau suvaržyti jo prievolės. Reikalavimo įgijėjui pereina ir prievolės įvykdymui užtikrinti nustatytos teisės bei kitos papildomos teisės. CK 6.102 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad draudžiama perleisti tokį reikalavimą, kurio atžvilgiu išieškojimas negalimas. Šia teisės norma įtvirtinta bendroji taisyklė, kad, perleidžiant reikalavimą, perleidžiamos ir papildomos, šalutinės teisės, net jeigu tai ir nenurodyta cesijos sutartyje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. gruodžio 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-672/2013).
44. Kreditoriaus teisę perduoti savo reikalavimo teisę kitam asmeniui, t. y. naujam kreditoriui, reglamentuoja CK 6.101–6.110 straipsniai. Reikalavimo teisės perleidimas yra vienas iš prievolės dalyvių pasikeitimo atvejų, kai vieną prievolės asmenį pakeičia kitas. Kai pagal cesijos sutartį pradinis kreditorius perduoda savo reikalavimo teisę naujam kreditoriui, jis nustoja būti prievolės šalimi, o vietoj jo prievolėje atsiranda naujas kreditorius, kuris perima sutarties aptartas ir iš perduoto reikalavimo atsirandančias ankstesnio kreditoriaus teises. Reikalavimo teisės perleidimas neturi pažeisti skolininko interesų ir labiau suvaržyti jo prievolės, o naujas kreditorius yra saistomas pradinio kreditoriaus ir skolininko sutarties sąlygų, tarp jų ir nustatančių iš šios sutarties kylančių ginčų teisingumą (CK 6.101 straipsnio 1 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. gruodžio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-545/2009).

45. Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad BUAB „LitCon“ Jungtinės veiklos sutartimi įsipareigojo iki 2021 m. kovo 31 d. sumokėti 1 000 000 Eur piniginių įnašą ir sumokėti 7 000 000 Eur baudą sutarties nevykdymo atveju. 2020 m. birželio 8 d. paprastajame vekselyje dėl 7 000 000 Eur nurodyta, kad BUAB „LitCon“ įsipareigojo sumokėti 7 000 000 Eur imonei „ESPARKEN MALLORCA SL“ Teismas patvirtino VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ 7000 000 Eur reikalavimą BUAB „LitCon“ bankroto byloje ir nurodė, kad BUAB „LitCon“ neįvykdė įsipareigojimų pagal Jungtinės veiklos sutartį, dėlto jos vykdymas (dalyvavimas didelio masto ir pajamų statybos darbų projektuose Vokietijoje, Lenkijoje, Švedijoje, Norvegijoje) tapo nebeįmanomas.
46. Apeliacinės instancijos teismas kreditoriaus reikalavimą sumažino iki 1 000 000 Eur. Teismas nustatė, kad kreditorė neįvardijo, kokius nuostolius patyrė įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ dėl to, jog BUAB „LitCon“ savo įnašo nesumokėjo. Be to, Jungtinės veiklos sutartis net nebuvo pradėta vykdyti, todėl lieka neaišku, kokius konkrečiai nuostolius galėjo patirti ar patyrė įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“. Taip pat apeliacinės instancijos teismas padarė išvadą, kad byloje nėra pateikta jokių duomenų apie tai, jog įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ ketino dalyvauti viešuosiuose pirkimuose sutartyje nurodytose valstybėse, t. y. byloje nėra jokių objektyvių duomenų, kad sutartyje nurodytos valstybės NATO objektuose buvo paskelbusios viešuosius pirkimus ir juose nebuvo galimybės dalyvauti būtent dėl to, jog BUAB „LitCon“ nesilaikė Jungtinės veiklos sutartyje nustatytų įsipareigojimų.
47. Nepaisydamas šių byloje nustatytų aplinkybių, apeliacinės instancijos teismas sumažino pirmosios instancijos teismo patvirtintą VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ reikalavimo dydį nuo 7 000 000 Eur iki 1 000 000 Eur, remdamasis tuo, kad toks netesybų dydis atitinka protingumo, teisėtumo reikalavimus.
48. Taigi apeliacinės instancijos teismas nustatė, kad BUAB „LitCon“ neįvykdė Jungtinės veiklos sutartimi priimtą įsipareigojimo per nustatytą terminą sumokėti savo įnašo. Tačiau taip pat nustatyta, kad Jungtinės veiklos sutartis nebuvo pradėta vykdyti ir nėra aišku, kokius konkrečiai nuostolius galėjo patirti ar apskritai patyrė įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“.
49. Teisėjų kolegija pagrįstais laiko kasacinio skundo argumentais, kad apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės rodo, jog nagrinėjamoje situacijoje nenustatęs nuostolių, kurių galėjo patirti įmonė „ESPARKEN MALLORCA SL“ dėl Jungtinės veiklos sutarties pažeidimo, teismas neturėjo spręsti ir dėl netesybų priteisimo, nes nuostolių dėl sutarties pažeidimo atsiradimo faktą ginčija kitas BUAB „LitCon“ kreditorius VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“, kaip įmonės „ESPARKEN MALLORCA SL“ teisių perėmėja, turėjo šiuo atveju pagrįsti nuostolius, kuriuos pradinis kreditorius patyrė dėl BUAB „LitCon“ padaryto Jungtinės veiklos sutarties pažeidimo. Nenustačius nuostolių dėl to, kad BUAB „LitCon“ pažeidė Jungtinės veiklos sutartį, nėra pagrindo laikyti kitos sutarties šalies reikalavimą atlyginti nuostolius pagrįstu. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės pagrindžia, kad įmonės „ESPARKEN MALLORCA SL“ nuostolių atsiradimo faktas nėra patvirtintas byloje surinktais įrodymais.
50. Teismai, patvirtindami kreditoriaus reikalavimą, taip pat rėmėsi aplinkybe, kad Jungtinės veiklos sutartis ir BUAB „LitCon“ išrašytas vekselis nėra nugincyti, todėl nėra pagrindo spręsti, jog VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ reikalavimo teisė į BUAB „LitCon“ nėra pagrįsta.
51. Teisėjų kolegijos vertinimu, šiuo atveju, sprendžiant dėl VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ reikalavimo pagrįstumo, nėra reikšminga tai, kad Jungtinės veiklos sutartis ir vekselis nėra nugincyti. Kreditorė UAB „EDS INVEST“, ginčydama VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ pareiktą reikalavimo pagrįstumą, turi teisę remtis tuo, kad šiuo atveju nėra civilinės atsakomybės sąlygų ir atitinkamai pagrindo priteisti netesybas. Ginčijant kreditoriaus reikalavimo pagrįstumą, šiuo atveju nebuvo poreikio atskirai reikšti reikalavimus dėl Jungtinės veiklos sutarties ir vekselio pripažinimo negaliojančiais.
52. Remdamasi nurodytais argumentais, teisėjų kolegija padaro išvadą, kad byla nagrinėję teismai nepagrįstai nusprendė patvirtinti VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ reikalavimą, kildinamą iš Jungtinės veiklos sutarties pažeidimo BUAB „LitCon“ bankroto byloje, nors ir nustatė, kad ši sutartis net nebuvo pradėta vykdyti, ir nenustatė fakto, kad dėl tokio sutarties pažeidimo kita sutarties šalis patyrė nuostolių.

Dėl bylos procesinės baigties

53. Teisėjų kolegija nusprendžia, kad apeliacinės instancijos teismas neteisingai taikė netesybas reglamentuojančias materialiosios teisės normas ir nepagrįstai nusprendė, kad yra pagrindas priteisti sutartines netesybas VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ dėl BUAB „LitCon“ padaryto Jungtinės veiklos sutarties pažeidimo. Atitinkamai byla nagrinėję teismai nepagrįstai nusprendė, kad yra pagrindas patvirtinti VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ reikalavimą BUAB „LitCon“, kildinamą iš Jungtinės veiklos sutarties pažeidimo. Todėl tai sudaro pagrindą panaikinti pirmosios ir apeliacinės instancijos teismo nutartis ir priimti naują sprendimą – netvirtinti VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ pareikšto reikalavimo UAB „LitCon“ bankroto byloje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

54. CPK 93 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą. Pagal CPK 98 straipsnio 1, 2 dalis, šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, teismas priteisia iš antrosios šalies išlaidas už advokato ar advokato padėjėjo, dalyvavusių nagrinėjant bylą, pagalbą, taip pat už pagalbą rengiant procesinius dokumentus ir teikiant konsultacijas.
55. CPK 93 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad jeigu apeliacinės instancijos teismas ar kasacinis teismas, neperduodamas bylos iš naujo nagrinėti, pakeičia teismo sprendimą arba priima naują sprendimą, jis atitinkamai pakeičia bylinėjimosi išlaidų paskirstymą.
56. Apeliacinės instancijos teismas šioje byloje priteisė iš VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“ 635,93 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo UAB „EDS GUARANTEE“ naudai. Kadangi apeliacinės instancijos teismo sprendimas naikinamas, tai yra pagrindas perskirstyti šalių patirtas bylinėjimosi išlaidas apeliacinės instancijos teisme. UAB „EDS GUARANTEE“ pateikė prašymą priteisti 1211,60 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, jos sudaro 1161,50 Eur išlaidos advokato pagalbai ir 50 Eur žyminis mokeskis. Šių išlaidų realumą, pagrįstumą pagrindžiantys duomenys pateikti. Vadovaujantis Rekomendacijų dėl civilinės bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalaus dydžio, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu, (toliau – Rekomendacijos) 7 ir 8.15 punktais, priteisiant atlyginimą už atskirojo skundo parengimą yra taikomas 0,4 koeficientas, kurio pagrindu imamas Lietuvos statistikos departamento skelbiamas už praėjusio ketvirčio vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokeskis šalies ūkyje (be individualių įmonių). Šiuo atveju taikytinas 2022 metų antrąjį ketvirtį galiojęs vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokeskis šalies ūkyje, kuris sudarė 1780,50 Eur, todėl didžiausia trečiajam asmeniui už atskirojo skundo parengimą priteistina suma sudaro 712 Eur (1780,50 Eur × 0,4). Trečiojo asmens prašoma priteisti 1211,60 Eur suma viršija Rekomendacijų pagrindu apskaičiuotą didžiausią už atskirojo skundo parengimą priteistiną bylinėjimosi išlaidų sumą. Trečiojo asmens prašoma priteisti išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme, atlyginimo suma mažintina iki 712 Eur. Šių išlaidų ir 50 Eur žyminio mokesčio atlyginimas priteistinas iš trečiojo asmens VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“, iš viso 762 Eur.
57. Patenkinus trečiojo asmens UAB „EDS INVEST“ kasacinį skundą, jis įgijo teisę į bylinėjimosi išlaidų, patirtų kasaciniame teisme,

atlyginimą. Trečiasis asmuo prašo priteisti 1747 Eur bylinėjimosi išlaidų, kurias sudaro 1694 Eur išlaidos advokato pagalbai ir 53 Eur žyminis mokestis, atlyginimą. Šių išlaidų realumą, pagrįstumą pagrindžiantys duomenys pateikti. Šių išlaidų atlyginimas priteistinas iš trečiojo asmens VŠĮ „BALTIC HUMAN RESOURCES“.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 4 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Vilniaus apygardos teismo 2022 m. rugsėjo 9 d. nutartį ir Lietuvos apeliacinio teismo 2022 m. spalio 27 d. nutartį panaikinti ir priimti naują sprendimą – atsisakyti tvirtinti viešosios įstaigos „BALTIC HUMAN RESOURCES“ (j. a. k. 110085847) pareikštą 7 000 000 Eur reikalavimą bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „LitCon“ (j. a. k. 123228761) bankroto byloje.

Priteisti trečiajam asmeniui uždarajai akcinei bendrovei „EDS NVEST“ (j. a. k. 304478449) iš viešosios įstaigos „BALTIC HUMAN RESOURCES“ (j. a. k. 110085847) 1747 (septynis šimtus šešiasdešimt du) Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme, atlyginimo.

Priteisti trečiajam asmeniui uždarajai akcinei bendrovei „EDSINVEST“ (j. a. k. 304478449) iš viešosios įstaigos „BALTIC HUMAN RESOURCES“ (j. a. k. 110085847) 1747 (vieną tūkstantį septynis šimtus keturiasdešimt septynis) Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų kasaciniame teisme, atlyginimo.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Goda Ambrasaitė-Balynienė

Artūras Driukas

Jūratė Varanauskaitė